

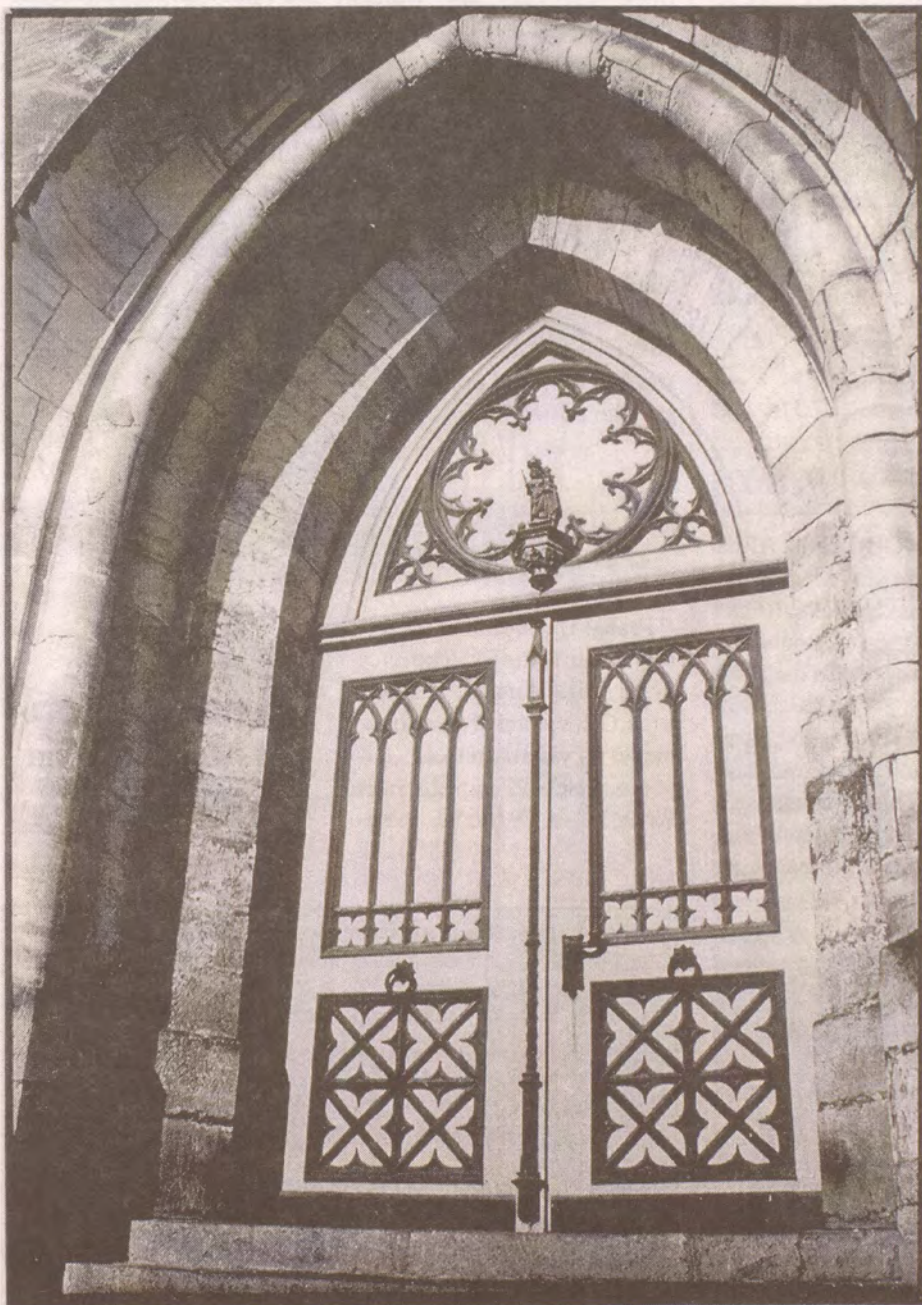
ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník III / Číslo 12

prosinec 1998

Cena : 8,- Kč

Zdvihněte brány své klenby, zvyšte se prastaré vchody, ať vejde král slávy. Kdo je ten král slávy? Silný a mocný Hospodin - On je král slávy!

(Žalm 24 /23/)

Z obsahu:

Bohosudovské
gymnázium zasadilo
lípu

(str. 4)

Slavnosti ve Mcelích
a v Mojžíři

(str. 5)

Mladá Boleslav
vyznamenala církev

(str.7)

Velký adventní kvíz

(str. 10)

Vánoční nabídka od
biblické společnosti

(str. 11)

Žehnání laiků

v církvi

(str. 14)

Svatý otec rozdál odměny

Vatikán (VIS): Papež Jan Pavel II. se rozhodl dát jako výraz své vděčnosti - u příležitosti 20. výročí svého pontifikátu - všem, kdo v současné době pracují ve službách Svatého stolce, finanční odměnu ve výši 1 milionu lir (cca 20 tisíc Kč). Penzionované osoby obdrží poměrnou částku, odpovídající výši jejich důchodu.

Kostel nebude mešitou

Sydney (Austrálie)/KNA: Australský soud zakázal jedné muslimské organizaci používat jako mešitu kostel, který zakoupila. „Mešita je sice místem kultu, ale není kostelem. Kostel je místo křesťanských modliteb“, prohlásil podle australského tisku soudce Terry Sheahan ze Seftonu. Islámské středisko v Bangladéši zakoupilo bývalý protestantský kostel ve spolkovém státu North South Wales v roce 1995 a chtělo ho po přestavbě používat jako mešitu. Budova měla od roku 1954 povolení jako kostel. Středisko chce proti rozsudku podat odvolání.

Mniši na Athosu a banka

Atény (Řecko)/KNA: Ortodoxní mniši na hoře Athos si budou moci brzy zřídit bankovní konto. Jak ohlásil řecký rozhlas, zřídí veřejnoprávní bankovní ústav v příštím roce malou filiálku v severořecké mnišské republice. Na Athosu žije okolo 5000 obyvatel, z toho 2000 mnichů. První z 20ti velkých klášterů zde byly zří-

zeny v 9. století. Přístup na Athos je dodnes dovolen pouze mužům.

Akademie má výročí

Königstein (D)/KNA: „Východní akademie Königstein“ - jediný ústav pro Východ a Západ v SRN, který provozují katolíci - slaví 40 let své existence. Zařízení se zaměřuje především na oblast střední a východní Evropy; nabízí semináře, setkání a studijní cesty. V uplynulém roce se zúčastnilo akcí této akademie okolo 1800 osob. V čele Východní akademie stojí již 10 let ředitel Filip Wiesehöfer (55).

U příležitosti tohoto jubilea se konalo v Königsteinu slavnostní shromáždění o víkend 7.-8. listopadu.

Bible jako noviny

Londýn (GB)/KNA: Bibli v novinovém provedení vydalo britské nakladatelství Harper Collins. Starozákonní příběhy mají např. tyto nadpisy: „Bohu díky za neděli - Bůh vynalézá víkend“ nebo „Faraón uveřejňuje nová opatření pro kontrolu obyvatelstva“. Kniha s názvem „Svítek“ má být od listopadu ke koupi ve Velké Británii.

Šedesátiny Abbé Piére

Grenoble (F)/KNA: Známy francouzský „kněz chudých“ Abbé Pierre (86), zakladatel Emauzského společenství, oslavil začátkem listopadu 60. výročí svého kněžského svěcení v katedrále v Grenoblu. Po bohoslužbě prohlásil Abbé Pierre (občanským jménem Henry Groues), že chce ve své službě chudým, bezdomovcům a lidem na okraji společnosti pokračovat tak dlouho, dokud mu to dovolí jeho věk a zdravotní stav. Tento kněz je do-

sud jednou z nejpobulárnějších osobností Francie.

Svatý otec dostal nevšední dar

Vatikán (KNA): Šest ruských kosmonautů věnovalo papeži Janu Pavlu II. k jeho jmeninám (4. 11. - sv. Karla Boromejského) svůj oblek z vesmírné lodi. Kosmonauti, kteří se právě účastnili v Itálii výzkumného kongresu, předali svůj dar Svatému otci po pravidelné středeční generální audienci (4. 11.). Početné skupiny návštěvníků, mezi nimi také asi 1.000 Poláků, předvedlo hlavě církve lidovou hudební produkci. Jan Pavel II. poděkoval za všechny modlitby, kterými ho věřící doprovázejí při jeho poslání.

Videokazety o životě papeže

Praha: U příležitosti 20. výročí pontifikátu Svatého otce připravila firma Warner Bros.ČR vydání dvou dokumentů na videokazetách: „Život a poselství papeže Jana Pavla II.“ a „Vánoční a veli-

konoční liturgie papeže Jana Pavla II.“. (Doporučená maloobchodní cena je 349 Kč; cena prostřednictvím zásilkové služby je 309 Kč + poštovné a balné.) Oba dokumenty jsou opatřeny českým komentářem a jsou zpracovány ve vysoké obsahové, obrazové i zvukové kvalitě. Příprava české verze probíhala od samého počátku v úzké spolupráci s Tiskovým střediskem České biskupské konference (TS ČBK). Oba snímky mohou být hodnotným vánočním dárkem.

Z důvodu snazšího objednávání videokazet nabízí TS ČBK, po konzultaci s vedením firmy Warner Bros.ČR, vyřizování objednávek. V případě zájmu může každá farnost, řeholní institut nebo škola obdržet nabídkové plakáty i objednávací listy.

S dotazy se obraťte na TS ČBK: Thákurova 3, 160 00 Praha 6 - Dejvice; tel: 02/20 181 431, 20 181 432 nebo 20 181 618; fax: 02/20 181 200; e-mail: cbk@ktf.cuni.cz.

Fotografie na titulní stránce od Mr. Vojtěcha Dařbujána

Zdislava - měsíčník litoměřické diecéze

Vydává s církevním schválením litoměřického biskupství Římskokatolická farnost,

Janov nad Nisou 41, 468 11, tel./fax. 0428/380 015

e-mail: michal.podzimek@telecom.cz

<http://web.telecom.cz/zdislava>

Biskupství LTM e-mail: biskupstvi_litomericke@unl.pvtnet.cz

Řídí red. rada, zástupce šéfredaktora P.Mgr. Michal Podzimek

Grafická spolupráce: Jan Hrubý

Tiskne: TISK a REKLAMA Jablonec nad Nisou

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků.

Distribuce: redakce - roční předplatné 125,- Kč včetně poštovného, při hromadných objednávkách sleva

Registrace: MK ČR 7397

ISSN 1211-3042

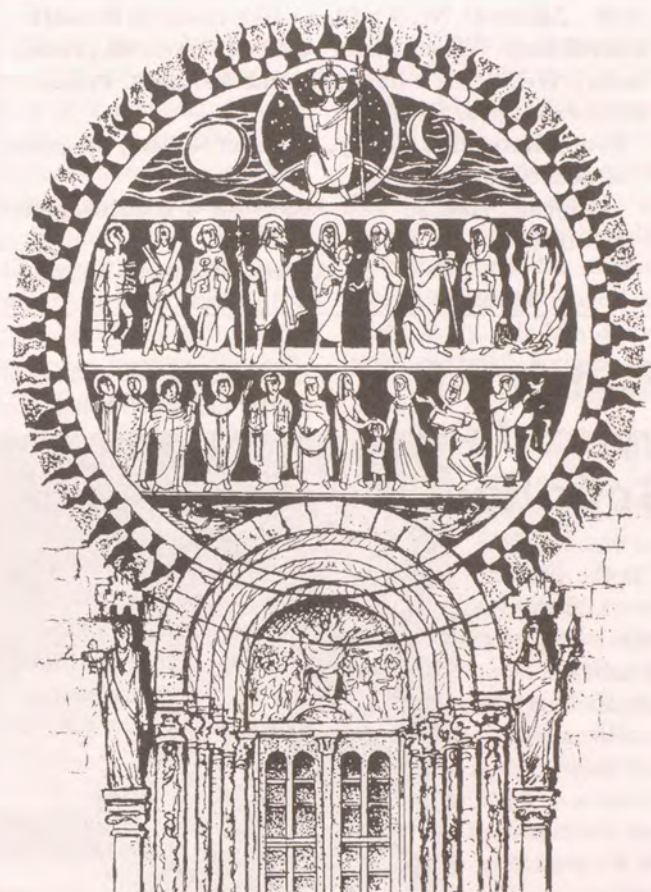
Ročník III., číslo 12

Datum vydání: 6. 12. 1998

(uzávěrka příštího čísla 20. 11. 1998)

Cena: 8,- Kč

Podávání novinových zásilek bylo povoleno Českou poštou, s.p. OZSeČ v Ústí nad Labem, č.j. P/1 - 3892/95 ze dne 18. 12. 1995

Výročí kněží a jáhnů naší diecéze v prosinci

narozeny

- 1.12. P. Peprla Jan - 78 let
- 16.12. P. Stříž Jaroslav - 46 let
- 17.12. P. Rob Jan SDB - 84 let
- 22.12. P. Kocman František - 62 let

výročí svěcení

- 8.12. P. Macoun Jaroslav - 25 let
- 8.12. P. Geze Eduard - 30 let
- 21.12. P. Sporer Antonín - 33 let

Advent!

Titanic, známý americký film, je nejen velkolepým dramatem zkázy největší lodi své doby, ale především příběhem lásky chudého Jacka a bohaté Rose. Jejich vztah ukončí mrazivá voda Atlantiku.

Může mít Titanic a advent něco společného? Myslím že ano. Pokusme se podívat se na tento kinematografický počín spirituálně. Navrhuji zvláště onu silnou scénu, kdy se Rose vydává hledat Jacka do rychle zaplavujícího se podpalubí. Jack, připoutaný železnými k ocelové trubce v jedné z kajut, kde byl uvězněn pro krádež, kterou neudělal, musí bezmocně přihlížet, jak po něm více a více sahá smrt. V té chvíli však už sestupuje patry obrovského a děsivě prázdného podpalubí ona. Sestupuje, aby mu, už po pás ve vodě, přetala pouta sekerou. Ruku v ruce běží či spíše plavou již téměř zatopenou chodbou zpátky. A na schodiště do vyššího patra se dostávají snad o vteřinu dříve, než by jim ledový živel vzal poslední litry vzduchu. Stop.

Zastavme a zanechme Jacka a Rose prožít ještě několik dramatických chvil z jejich příběhu lásky na stále šikmější palubě Titaniku. My se pokusme najít v tomto příběhu obraz. Mám teď před očima ikonu, kde Vzkříšený vytahuje z černé propasti za ruku Adama a Evu, prarodiče, znázorňující padlé lidstvo. Není to jen sen, že do mé bídy, spoutanosti a samoty někdo přišel? Probojoval se ke mně? Stálo ho to mnoho, velmi mnoho. A bojoval o mě z lásky. Ten ztracený Jack kdesi dole jsem já a Ježíš mě miluje víc než Rose. Ptal jsem se jedné dívky, proč jde na tento film už po třetí. Odpověděla mi: "Představuji si, že je to můj příběh." Uvědomil jsem si, jak hlubokou pravdu řekla. Ano, může to být její příběh. Příběh Ježíšovi lásky jdoucí za všechny hranice, lásky toužící po našem osvobození. On skutečně za Tebou sestoupil, On Tě skutečně zachránil a chce zachraňovat každý den. On Ti nabízí svou ruku. Chytneš se? Ať je to i Tvůj příběh, milý čtenáři.

Kéž je pro Tebe advent stále hlubší prožívání skutečnosti, že Kristus za Tebou přichází, že k Tobě spěchá a že jeho láska je větší než láska filmových hrdinů. A pokud by se Ti místo myšlenek na Ježíše vtíraly v této době nějaké předvánoční hlouposti, řekni jim jasně "ADVENT!"

Nejen krásný slunný den

Strom republiky roste od 27. října 1998 také v areálu Biskupského gymnázia v Bohosudově. Zasadil ho jeden z novodobých zakladatelů školy otec Josef Cukr. Slavnostního aktu se zúčastnil i senátor dr. ing. Musial, pan plukovník Hasinec a Rychlík, čelní představitelé Svazu bojovníků za svobodu a starosta města Krupky ing. Maleček.

Událost to byla povznášející a dojemná, publikum totiž tvořili žáci základní školy při Biskupském gymnáziu se svými učitelkami. Když žáci zpívali píseň Ach synku, synku a naši národní hymnu, neubránili se dojetí nejen přítomní rodiče, ale i oficiální hosté.

Všechny děti jsou odhodlané o svou lípu pečovat a učit se pro sebe i pro svou vlast - tak to slíbily otci Cukrovi.

Studenti Biskupského gymnázia oslavili 80. výročí republiky i řadou dalších akcí. Ve výstavní síni krupské radnice je vystaveno 55 výtvarných a 12 literárních prací tematicky zaměřených k výročí naší republiky. Dvě studentky zaha-

jovaly recitací odhalení pamětní desky dr. E. Beneše na budově SPŠ v Teplicích a pamětní desky T. G. Masaryka na budově Vojenských lázní rovněž v Teplicích.

Žákům prvních až čtvrtých tříd budou tyto slavné dny připomínat odznaky s trikolórami a všem pak lípa, která jistě najde v Biskupském gymnáziu hezký domov.

BGB

Strom republiky dodala firma Ekodendra z Teplic. Děkujeme této firmě za příkladný přístup k oslavám 80. výročí, neboť nám Strom republiky darovala sponzorským darem, který představuje částku 4.781,- Kč.

Bohosudovská nota

Vážení přátelé. Bohosudovské biskupské gymnázium pořádalo 4. ročník festivalu pěveckých sborů Bohosudovská nota. Cílem festivalu je potěšit se společným zpěvem, obohatit se o další poznatky z oblasti vedení pěveckého sboru a provedení jednotlivých skladeb, vzájemně si vyměnit notový materiál a získat další cenné zkušenosti. Festival se konal od 20. do 21. 11. v budově gymnázia v Bohosudově. (V některém z dalších čísel uveřejníme dojmy a informace o tomto festivalu - poznámka redakce) BGB

Erfurt, 1.11.98

Vážení dámy a pánové,

Při naší návštěvě v Liberci, našli jsme v kostele časopis „Zdislava“ Nr. 9 a 10. a v tom životopis litoměřického biskupa Webera. Jsme velmi rádi a vděční, protože biskup Weber nás a naše příbuzné biřmoval. Prosíme, pošlete nám pokračování...

Promiňte nám chyby, je to už 65 let, že jsme se učili češtinu v škole.

Děkujeme Vám za Vaše laskavosti a pozdravujeme z Erfurtu

Alfred a Elisabeth Wessig

Podzimní výlet do Sobotky

Stejně jako každý rok i letos jsme s dětmi vyrazili na podzimní výlet, kterým již tradičně začínáme školní rok. V sobotu 10. října tohoto roku jsme se sešli na nádraží ve Mšeně a v 8 hodin nasedli do vlaku. Cestou k nám přistoupily další děti v Katusicích a v Bukovně. Po přestupu v Mladé Boleslavi jsme již vesele uháněli směrem na Starou Paku. V Sobotce jsme začali balit věci, abychom při vystupování ve vlaku nic nezapomněli.

Stanice Libošovice! Vystupuje se! Sluníčko krásně svítilo, byl pěkný podzimní den. Rozhlédli jsme se, po které značce půjdeme a vyrazili jsme. Šli jsme cestou mezi poli. Na keřích a stromech se ve slunci třpytily kapičky rosy, obzor byl zahalen mlžným oparem. Za družného hovoru jsme došli až pod hrad Kost. Vyběhli jsme až za první bránu (tam se dá jít bez placení), kde jsme si sedli na lavičky a pojedli ze zásob od maminek. Do hradu jsme nešli, protože bylo příliš vysoké vstupné. Po jídle jsme za velikého hlaholu pokračovali v putování. Šli jsme údolím, které se jmenuje Plakánek, na lovecký zámek Humprecht. Údolí je nádherné. Pískovcové skály, které lemují údolí, mají bizarní tvary, bublající potůček jakoby s námi laškoval. Pod nohama

po předchozích deštích čvachtalo. V parku pod Humprechtem již byla na dětech znát únava, ale zbývalo ještě zolat kopeček k zámku. U zámku se opravují schody, a tak jsme museli vystoupit po žebříku, položeném vedle budoucího schodiště. V zámku je původní nábytek a ve druhém patře je expozice loutek a vybavení selských stavení. Zámek Humprecht je oválného tvaru, ve druhém patře je opatřen vyhlídkovým ochozem. Bez ochozu by prohlídka nebyla celá. Naše putování bylo zakončeno v Sobotce. V nádherně opraveném kostele sv. Máří Magdalény jsme vyslechli poutavý výklad zdejšího děkana P. Zdeňka Maryšky. Zajímavé bylo to, že když se kostel stavěl, aby nahradil nevyhovující malý dřevěný kostelík, byl nový stavěn přes starý. Tak vzniklo to, že když byl nový kostel dokončen, teprve potom se uvnitř zboursal kostel starý. Po společné mši svaté, při které jsme Bohu děkovali za nádherně prožitý den, krásy přírody a dar kamarádství, jsme se vlakem vrátili zpět domů.

Dagmar Vildová
Mšeno u Mělníka

Radost ve Mcelích

Nedělní předvečer slavnosti sv. Václava ve Mcelích. Radost ze zaplněného kostela, kostela na stráni nad farou, která se chlubí novou střechou. Kostel patrona země České po generální opravě přivítal i diecézního biskupa s jeho doprovodem. Kolik starostí předchozích měsíců tížilo místního kněze Rudolfa Zimandla. Po dlouhá léta spravuje farnost

v krásném kraji, farnost, kterou před řadou desetiletí navštívila Matka Boží a ve které spatřil světlo světa pražský arcibiskup František Kordač. Krásný gotický kostel byl v ten předvečer plný lidí, vyzdobený bohatstvím květů, přeplněný radostným zpěvem, obohacený hlasy mladoboleslavských poutníků. Hymnus svatováclavský uzavíral ten krás-

ný podvečer před tím, než ožila fara pohoštěním těch, kteří s radostí navštívili faráře ustaraného, zmolených rukou poznamenaných prací. Mnoho let se stará o ty, kteří jsou rozptýleni v tolika dědinách kolem. A kde jsou Mcely? Víte všichni, kde je Mladá Boleslav a také Nymburk? Tak někde mezi těmi dvěma městy byste je našli. Blízké jsou i Smetanovy Jabkenice.

-hr-

vždyť právě nemocný zdejší farář po řadu let působil na mladoboleslavsku v Březně i v Plazích. V Mojžíři nemohl chybět ani ústecký arciděkan Antonín Sporer nebo biritualista stejného příjmení jako místní farář Šťastný, ústecký jáhen. Prvním úkonem po příchodu průvodu do kostela bylo svěcení vody, jíž byli pokropeny zdi i věřící a oltář dosud holý. Tím vlastně začala bohoslužba mše svaté, pro kterou bylo třeba oltář posvětit: Na pěti místech pomazáním svatým křížem a pálením kadidla. Z kadidelnice stoupaly prameny kouře plné vůně - symboly modlitby - zaplňující prostor, v němž klečící lid svolával požehnání výzvami k vítězné církvi světců.

Prosbu vlastního svěcení tak připravila obětní stůl - oltář, teď už vyzdobený k nejsvětější oběti mše svaté. Nebylo snad jediného účastníka, který by nevzpomněl na nemocného místního faráře, který se tolik těšil na tuto slavnost a který byl v té chvíli na nemocničním lůžku. Bože, na přímlovu apoštolů Šimona a Judy žehnej jemu i celé mojžířské farnosti, těm, kteří zde jsou doma i těm, kteří na Mojžíři vzpomínají.

-hr-

Veliký den Mojžíře

Měsíc po svatém Václavu kalendář prozradí státní svátek a jména dvou apoštolů: sv. Šimona a Judy. Jestli jsme se cestou za sv. Václavem sešli ve Mcelích, obrátíme se tentokrát jiným směrem až na pomezí města Ústí nad Labem - do Mojžíře. Tam je farní kostel zasvěcený právě těm dvěma apoštolům. Nemohl sice přijet diecézní biskup, ale poslal tam svého generálního vikáře Msgr. Karla Havelku, aby tam požehnal kostel a posvětil nový stabilní oltář. Slavnost zde byla poznamenána bolestí z toho, že několik dní před svěcením byl místní farář a vikář ústeckého vikariátu Hynek Šťastný postižen těžkou chorobou a převezen do nemocnice. Opravená fara v zahradě poznamenané pečlivou prací celého roku vítá květy pozdního podzimu své hosty. Vyšli do kostela, ve kterém se sešli věřící místní i z velké dálky - bývalý zdejší administrátor Viktor Mareta přijel například ze Slovenska z Oravy. Mladoboleslavské zpěváky nezadržela pouť v Plazích, kam měli blízko, ale přijeli až sem -

Všechny knihy uvedené v recenzích a anotacích našeho časopisu si můžete zakoupit v litoměřické prodejně:

KNIHKUPECTVÍ

MÍROVÉ NÁMĚSTÍ 15, LITOMĚŘICE, 412 01

TEL. + ZÁZN.: 0416 / 732 458

IČO: 631 38 557 DIČ: 196-7508122655 IČO: 631 39 901

Partnerství našich a německých farností - cesta ke smíření

V poslední době řada našich farností navázala partnerské vztahy s farnostmi v Německu. Je to jedna z cest, jak my křesťané můžeme pomoci sblížení mezi národy a jednotě Evropy. Jak takové partnerství vzniklo ve farnosti Teplice a jak se rozvíjí, chci líčit v tomto příspěvku.

Na začátku

V roce 1997 se realizovala finančně náročná přestavba budovy děkanství v Teplících. Ta měla umožnit bydlení pro rostoucí salesiánskou komunitu, které je svěřena duchovní správa v teplických farnostech a farnostech několika okolních obcí a současně umožnit přechodně i činnost Salesiánského střediska mládeže, které přišlo o své dřívější prostory a které hledalo náhradní místnosti. Z půdního nevyužitého prostoru vzniklo 5 obytných místností, vyměnila se střecha a krovy, zavedlo plynové topení, upravilo sociální zařízení, elektro a vodoinstalace a vybuďovala se domácí kaple.

Náklady ve výši asi 3. mil. Kč hradily kromě Salesiánského ústředí přes provincii v Praze zejména podpůrné církevní organizace v Německu, z toho Renovabis ve výši asi 900.000 Kč. Tato organizace shromažďuje finanční prostředky na podporu církevních projektů v postkomunistických státech, ale zprostředkuje zároveň i partnerské vztahy mezi farnostmi v Německu a v těchto státech. Dělá to tak, že sděluje adresy německé farnosti, odkud přišly ze sbírek věřících hlavní prostředky na určitou akci farnosti u nás a doporučuje navázání kontaktů mezi nimi.

Tímto způsobem jsme se

dostali k prvním kontaktům s farností ve Volkachu. Je to malé město ve střední části Německa, ležící v malebné krajině nad řekou Mohanem, ve vinařském kraji. Zaslali jsme tam krátkou zprávu o naší farnosti a v květnu 1997 nám odpověděl tamní farář P. Theo

Volkachu 18. -19. července.

Návštěva u přátel

Přivítání na faře bylo velmi přátelské. Po prohlídce města jsme byli při večerní mši sv. představeni farníkům a pak

jsme i klášter františkánek, který vede moderně vybavenou dívčí reálku a školní družinu. Hojně obdarováni jsme se pozdě odpoledne rozloučili a vydali na cestu domů.

Norbert Krutský

Pokračování ve vánočním čísle.

K obrázku: Hosté z Volkachu v Teplících

Hau spolu s farní radou. Sdělili, že rádi naváží partnerské vztahy s teplickou farností a zdejší salesiánskou komunitou.

První kontakty

V průběhu loňského roku pokračoval písemný styk mezi farnostmi. Vyměnili jsme si informace o životě ve farnosti a o podmínkách náboženského života. Podklady z Volkachu nám dokládaly, že jde o velmi živou a aktivní farnost, kde jsou obětaví věřící, mající zájem o spolupráci. Pozvání na pouť do Volkachu tehdy v červenci jsme museli odmítnout, protože zde byli všichni zaneprázdněni hlavně pro probíhající stavební práce. Osobní kontakty se tedy uskutečnily až v letošním roce. První tříčlenná delegace naší farnosti v čele s administrátorem P. Josefem Kujanem jela na pozvání do

jsme strávili celý večer na setkání se zástupci farnosti a města ve „farním domově“, novostavbě, kde se scházejí farníci. Pan Halbritter z farní rady mluvil o našem partnerství a stavění duchovních mostů pro sjednocení Evropy. Lidé byli velice zvědaví na život u nás a debata se protáhla do nočních hodin. Při slavné nedělní mši sv., sloužené latinsky s P. Josefem, byly promluvy v návaznosti na čtení a evangelium, zaměřeny na význam pohostinství pro obě strany - nejen host, ale i hostitel je návštěvou obdarován a obohacen.

Školní slavnost

Při školní slavnosti na ukončení školního roku (ten tam končí až 31. července) jsme se mohli na výstavě přesvědčit o šikovnosti dětí. Navštívili

Připomínka redakci časopisu Zdislava

Vážení přátelé, byl bych velice rád, kdyby se zlepšila jazyková - zvláště pravopisná stránka (úprava) časopisu. V každém čísle, téměř na každé stránce lze chyby najít - k tomu omluva neexistuje. Snad by pomohla důslednější korektura. S upřímným pozdravem...

Šantin Miroslav

Odpověď P. Michala Podzimka - zatupujícího hlavního redaktora:

Škoda přáteli, že nám nedáváte šanci na omluvu. Každý čte v časopise něco jiného; někdo obsah, někdo gramatické chyby. Abyste si tedy přišel na své, několik jsem jich tam Vám opět nechal.

Pokud Vy ostatní, příznivci a odběratelé našeho časopisu také trpíte nedokonalou korekturou, pak tohoto mého opomenutí opravdu lituji a polepšení slibuji...

Vyznamenání farnosti Mladá Boleslav

Připomeňme si národní úmysl apoštolátu modlitby na měsíc červenec t.r.: "Ať křesťané neuhýbají před svou odpovědností za veřejné věci a za politický život v naší zemi."

V duchu této výzvy přichází radostná zpráva z mladoboleslavské farnosti: "Městské zastupitelstvo v Ml. Boleslavi uděluje ocenění arciděkanskému úřadu církve římskokatolické Ml. Boleslav za přínos městu Ml. Boleslav ve volebním období 1994 -

Město Mladá Boleslav

1998."

Ocenění bylo uděleno za snahu a přínos mladoboleslavské farnosti pro záchranu architektonického dědictví v naší zemi. Jde především o opravu kostelů, které jsou cennými kulturními památkami: arciděkanský kostel Nanebevzetí Panny Marie, filiální kostel sv. Jana Nepomuckého a filiální kostel sv. Bonaventury (dříve klášterní kostel). Kromě toho probíhá oprava budovy arciděkanství - rovněž kulturní památka.

V městském divadle v Ml. Boleslavi se konalo 3. listopadu slavnostní závěrečné zasedání městského úřadu. Tam bylo ocenění farnosti uděleno formou broušené vázy a pamětního listu. Převzali je za farnost od starosty města Svatopluka Kvaizara P. Václav Hlouch, arciděkan a P. Michal Podzimek, farní vikář. Z celého města Ml. Boleslav bylo takto uděleno 19 ocenění. V krátkém projevu poděkoval P. Václav Hlouch za ocenění přínosu městu v záchraně kulturních hodnot. Připomněl přitom, že církev vyvíjí ve svém poslání také

snahu o záchranu pravých hodnot duchovních a morálních. Je třeba zachovávat předpisy a zákony města, okresu a státu. Je ovšem třeba zachovávat i zákony Boží, vyjádřené v Desateru Božích přikázání. Zachovávání obojího pak vede ke spořádanému osobnímu životu a prospívá i městu, regionu a celé České zemi.

Protože ocenění bylo uděleno celé farnosti, podal o této radostné události P. Václav Hlouch zprávu věřícím následující neděli 8. listopadu při bohoslužbách v ohláškách.

Věřící pak měli možnost v dalších dnech prohlédnout si pamětní list a broušenou vázu na arciděkanství. Zpráva měla u věřících příznivý ohlas. Necht' má však i trvalejší účinek. Necht' se věřící snaží (nejen v Mladé Boleslavi) v duchu dokumentů 2. vatikánského koncilu stále posvěcovat svůj osobní život i svět kolem nás.

P. Václav Hlouch

Miloš Bok vydává svou Missu Solemnis vlastním nákladem

Když se letos 28. června 1998 v Bohosudově uskutečnilo již šestnácté provedení Bokovy Missy Solemnis, nikdo nepředpokládal, jaký ohlas vzbudí nejen tato skladba, ale především první provedení Finale nového oratoria Svatá Zdislava. Po zralé úvaze, která měla svá pro i proti, se autor nakonec rozhodl vydat toto dílo vlastním nákladem. Jak se uvádí v úvodním slovu autora k této nahrávce - jinak bohatě doplněné 28-str. bookletem - vliv na jeho rozhodnutí měla jak výjimečná atmosféra umocněná právě probíhající mší svatou, tak vysoké umělecké nasazení všech účinkujících. Připomeňme jen, že při tomto provedení byla uskutečněna sbírka na obnovu, tehdy čerstvě vyhořelých, am-

bitů bohosudovského kláštera, a že se všichni účinkující vzdali svého honoráře právě ve pro-

spěch autorova díla. Je možné, že se tato nahrávka (podobně, jak tomu bylo při dosavadních počinech tohoto mladého skladatele a varhaníka litoměřické diecéze) setká na jedné straně s příznivým ohlasem u posluchačů, a naproti tomu s ignorací a zarytým mlčením oficiální skladatelské obce.

CD: Miloš Bok: Missa Solemnis, Svatá Zdislava - Finale, nahráno živě během mše svaté v bazilice Panny Marie Sedmibolestné v Bohosudově, účinkují: P. Zobalová - soprán, E. Adlerová - alt, M. Pelikán - tenor, L. Krámer - bas, M. Sklenář - mezzosoprán, Čeští symfoničtí sólisté a Sbor od Sv. Ducha - Praha, řídí Miloš Bok. Vydavatel: Miloš Bok

Rozhovor s novým bohosudovským kaplanem - P. Josefem Hurtem

Sekunda začíná hodinu náboženství. Člověk by na první pohled řekl: "Taková obyčejná zlobivá třída". Ale není to tak - na každé tváři je vidět bezstarostná radost z propukajícího mládí. Dnes "má hodinu" zvláště oblíbený profesor - vychovatel - P. Josef Hurt SJ. "Pane profesore, my Vás máme rádi" ozývají se z řady dětí, které se těší, že dnešní hodina bude odpočinková, promítá se totiž na videu příběh o Abrahámovi....

Jak na tebe, otče Josefe, zapůsobilo Teplicko a celá naše diecéze, když jsi sem nastoupil?

S atmosférou severních Čech jsem se seznámil již během svých studií v Litoměřicích. Mnoho lidí se nepovažuje za věřící, ale vidím zájem, jestliže se začíná hovořit o tom, co může pomáhat žít lepší, šťastnější život.

Vidím to na příkladu P. Cukra, který zde žije již několik desítek let. Když se totiž řekne v Bohosudově "Cukr", lidé si představí církev, která má lidskou tvář. Je člověkem, s kterým se dá mluvit o problémech a který nabízí řešení.

Jaká je tvoje úloha zde v Bohosudově?

Ve své dispozici mám napsáno, že se mám pod vedením faráře pokusit budovat základní buňky farního společenství s případnou pomocí na tamním biskupském gymnáziu. V praxi to znamená, že bych měl pomáhat vytvářet prostor pro se-

tkávání a společnou práci farního společenství tvořeného skupinkami různými podle věku a zájmů.

Jsi ustanoven také jako vychovatel na zdejší diecézním gymnáziu. Co si myslíš, že tito mladí lidé - studenti - od církve očekávají?

Nejsem si jist, zda mají nějaká očekávání, protože hodně z nich nemá prakticky žádnou zkušenost s církví. Řekl bych, že by mohli očekávat seznámení s historií a podstatou církve, jejím místem v dnešní době a doufám, že i pozvání k zamyšlení nad problémy, které trápí mladé lidi dnes a konkrétní pomoc k jejich řešení.

Promítali jsme jim teď příběh o Abrahámovi. Myslíš, že jsou schopni té podstatě rozumět?

Je to asi jako s Malým princem od Exuperyho. Každý si může vzít něco, co obohatí jeho život. Postava Abraháma má co nabídnout a na ní jim chci vysvětlit, že bible je úžasnou knihou o člověku a tom, co mu pomáhá a co škodí.

Ještě k tvému mimopedagogickému působení. Máš zde v rámci farního obvodu nějakou vlastní farnost?

Nemám. Je sice fakt, že v litoměřické diecézi má každý kněz několik farností a kos-

telů a my jsme zde 4 kněží v jedné farnosti. Je třeba však vysvětlit, že jeden kněz je na plný úvazek v gymnáziu jako spirituál - P. Rudolf Repka a tři jezuiti. Dva jsou důchodci, P. Cukr, bývalý farář, tvůrce gymnázia a současný šéf jezuitské komunity má 82 let. P. Brtva, současný farář má 70 let a je po operaci srdce. Já jsem zde kaplanem, mám na starosti mládež a pomalu vidím, co vše by bylo potřebné a dalo se dělat.

Co nám prozradíš o své dlouhé kněžské formaci u Jezuitů. Jak jsi studoval a co ještě budeš dělat dál?

Začal jsem jako bohoslovec brněnské diecéze v roce 1984 a po vojně v roce 1989 jsem vstoupil k Jezuitům. Noviciát jsem dělal na Hostyně a teolo-

žití církve, co je důležité pro život farnosti, rodiny atd. Velikou šanci vidím v duchovních cvičeních, která zvl. ve sněmovním období mohou výrazně pomoci církvi, farnosti, rodině i jednotlivci. Někdy je slyšet, co by se mělo nebo nemělo, ale málokdy je slyšet, jak na to (know how) a odkud brát sílu k uskutečnění.

Fascinující je pro mě působení jezuita Kolakoviče, který na Slovensku v letech 1943 - 46 dokázal najít, vychovat k samostatné a zároveň kolegiální práci osobnosti, mající později klíčový význam zvl. pro církev na Slovensku dr. Silvestra Krčmeryho a ThDr. Vlado Jukla (v těchto dnech dostávají čestný doktorát na Trnavské univerzitě) ale i v Čechách např. Václava Vaška.

Integroval v sobě sílu charismatické osobnosti, mystiku

gii jsem dokončil ve Varšavě v Polsku a dohromady po 13 letech jsem přijal kněžské svěcení. K základní formaci patří ještě další studium. Pro mě by to měla být pastorální teologie.

Co tě táhne právě k pastorální teologii?

Pastorální teologie pomáhá hledat odpověď na to, jak má

duchovních cvičení a praxi sociální nauky církve. Podle mě jeho styl má co říci i církvi v Čechách.

Koresponduje to s myšlenkou jednoho z nejlepších současných světových pastoralistů:

**“Čím je člověk
mystičtější,
tím je solidárnější
a angažovanější
v oblasti politiky”**

P. M. Zulehner

Co bys chtěl dělat jako už úplně zformovaný jezuita?

Nemohu říci, co chci dělat, protože jsem sliboval poslušnost představenému, ale mohu říci, co nějak intuitivně vnímám nebo co předkládám k úvaze svému představenému. Domnívám se, že mé poslání bude zde v severních Čechách. Jsme misijní řehole a jsem přesvědčen, že vedle úkolů specifických pro naši řeholi jsou severní Čechy pro jezuitu velkou výzvou.

Jak si tedy konkrétně představuješ duchovní obnovu farností?

Duchovní cvičení mají prohlubovat lásku k církvi a zároveň nabízet i porozumění mystické dimenze církve - chrám Ducha sv., tělo Kristovo, svátost spásy. To pomáhá porozumět i své farnosti, chápat její úkoly, možnosti, objevovat svoji roli a tak přispívat k oživení farnosti, např. skrze malá společenství.

Takto je možné uvědomit si spojitou nádobu duchovního života mého i mé farnosti, církve. Nejsme nezávislími jednotlivci, ale církvi - společenstvím, tělem, které vnímá zdraví svých údů (Kor 12,12-30).

Formy duchovních cvičení mohou být různé:

a: Lidové misie, které kdysi přinášely mnoho užitku. Dnes se různě přizpůsobují a někdy jsou nazývány evangelizačními rekolekcemi ve farnosti.

Důležité a skoro rozhodující je, aby kněz povzbuzoval své

farníky k duchovním cvičením. Jako se sám nenaučím běhat a chodit, tak podobně potřebuji pomoc prostředí, kde se mohu učit rozvíjet duchovní život svůj a tudíž i své farnosti, církve.

b: Klasické exercicie v exercičním domě.

c: Ignaciánské, které kladou důraz na osobní zaangażování jednotlivce v procesu duchovních cvičení i skrze pravidelný denní rozhovor s každým účastníkem a mohou být dávány i v exercičním domě (v Českém Těšíně) i během všedního života.

d: “Manželské”, které pomáhají obnovit i vzájemný manželský vztah v rovině lidské i duchovní. Jsou organizovány pro manželské páry většinou hnutími (Emanuel, Fokolare, Chemin Neuf, Manželská setkání, Schoonstatt...)

Když tě tak poslouchám, zdá se mi, že “tvůj” pojem farnosti jako společenství je trochu jiný, než je obvyklé chápání v našich končinách. Myslíš, že oživení farnosti přinese též nějaká forma “restrukturalizace”?

Určitě ano. Důležitým impulsem je přijmout výzvu Jana Pavla II. z “Christifideles laici” čl. 27, kde papež píše: “Musíme najít pravou tvář farnosti, tj. tajemství církve, která je v ní přítomna”.

Nabízí též cesty řešení: Za prvé, aby farní struktury byly velice pružné přizpůsobeny situaci a za druhé, podporovat základní malá tzv. živá společenství. Tento dokument bývá nazýván “Magna charta” farností. Jednou z mnoha krásných myšlenek je přání být “bratrským a pohostinným domem rodinného soužití.”

Velkou pomocí je uvědomit si, že to, co známe (!?) z koncilových dokumentů o církvi, platí i o farnosti, protože exhortace Jana Pavla II. nám jasně říká:

“Farnost představuje konkrétní formu místní církve”.

(Chrfl 26) Teologické myšlení musí zvítězit nad starším právním pohledem. Východiskem musí být pojetí farnosti jako společenství schopné slavit eucharistii, která vytváří farnost (Chrfl 26).

...Ano, tím právě operují spolubratři, kteří jezdí každou neděli třeba i do téměř nebo úplně prázdných kostelů své farnosti - hlavně, aby tam byla eucharistie...

Háček je v tom, kde nedělní eucharistie buduje společenství farnosti a kde je pouhým plněním nedělní účasti na mši sv.

jim též účast na aktivitách společenství např. charitě, setkávání a vzájemná pomoc mladých, manželů, seniorů, výlety, farní klub atd.

Papež Pavel VI. na počátku svého pontifikátu v proslovu římskému duchovenstvu řekl, že “struktura farnosti má i dnes nenahraditelné a nejvyšší aktuální poslání: Vytvořit společenství křesťanského lidu” (Chrfl 26)

O tom, že to není utopie svědčí různé obnovy farnosti v Itálii, Francii, Rakousku a Polsku díky hnutím Movimento per mondo migliore, Movimento Chiesa-mondo, fokolá-

Nedostatek kněží nás brzy bude ještě více nutit k rozlišování, kde budovat společenství farnosti neboli křesťanskou obec a kde bude lepší třeba zorganizovat službu tzv. farního taxíku a pozvat je k účasti na nedělní mši sv. ve větším, živějším společenství a nabídnout

re a dalších. Často slyším, že tyto iniciativy nelze jen tak přednést. Na příkladech ve světě je vidět, že možné to je a jsem přesvědčen, že je třeba mít odvahy říci, proč by to nemohlo jít i u nás a začít.

Děkuji za rozhovor

Ptal se P. Michal Podzimek

Velký adventní kvíz

Umíš odpovědět? Umíš odpovědět? Umíš odpovědět? Umíš odpovědět? Umíš odpovědět?

Milé děti: Milí mladí přátelé!

Vánoce se velmi rychle blíží. Napadlo mě - co kdybyste se pokusili odpovědět na několik otázek - co říkáte? Možná, že toho znáte dost třeba ze sportu, z elektroniky, určitě znáš současné i minulé hudební skupiny, jejich zpěváky a nejhranější písničky...

Co kdybyste se pokusili zopakovat si něco i z toho, co se týká Vánoc a adventní doby, která je dobou přípravy na Vánoce???

1. Určitě víš, kdy máš své narozeniny! Kdy slavíme narozeniny Božího Syna?
2. K narozeninám si dáváme dárky - už sis rozmyslel(a), jaký dárek ty dáš Božímu Synu? Z čeho by asi měl největší radost?
3. Kdo poslal Ježíše na zem - a tím ukázal, že právě toto je jeho největší dar lidem? (Můžeš jmenovat některé další dary pro nás lidi?)
4. Kdo pomohl k tomu, aby se Boží Syn mohl stát člověkem, aby přišel na svět jako maličké dítě?
5. Ke komu přišel anděl, aby oznámil, že Ježíš přijde na svět?
6. Jak se ten anděl jmenoval?
7. V kterém to bylo městečku?
8. Jakou odpověď anděl dostal?
9. Kdo se dozvěděl, že Maria bude mít Syna?
10. Modlitba Zdrávas Maria je složena ze slov jistých osob - kterých?
11. Z kterého jazyka pochází slovo advent
 - a: hebrejského
 - b: řeckého
 - c: latinského
12. Kolik týdnů má adventní doba?
13. Jaká barva se objevuje na oblečení kněze v adventu?
14. Co znamená ta barva? Možná, že ti pomůže, když si uvědomíš, z jakých barev můžeš smíchat fialovou.
15. Který desátek radostného růžence bychom se mohli modlit právě v adventu?
16. Co ty budeš dělat v adventní době, aby tvá příprava na narozeniny Božího Syna byla co nejlepší? Čím bys mu asi udělal největší radost? Přemýšlej!
17. Který evangelista nejvíc píše o malém Ježíši? Najdi ho v Novém zákoně.

Nejsme bezmocní

Včera jsem se dívala na televizi. Dobře se mi při tom žehlí. Dávali nějaký přírodopisný dokumentární film. Krásné exotické rostliny a neméně exotická zvířata. Některá jsou ohrožena vyhynutím. Většinou to zavinil člověk.

Co všechno lidé dovedou! Ohrožují kde co a nejvíce - sami sebe. Zdá se, že člověk je jediný tvor na naší planetě, který se snaží sám sebe vyhubit.

Nestačily mu jednoduché zbraně, vymýšlí stále dokonalejší. Zabít jednoho protivníka je málo, k spokojenosti „pána tvorstva“ musí být vyhubeny celé národy. Rodiče zabíjejí své děti, děti někdy umí zabít své rodiče. Tu tíhu společného člověčího svědomí snad nelze ani unést.

My jsme tak zoufale bezmocní. Nebo nejsme?

Snad by se dalo začít u sebe. Když vymýtíme malý či větší kousek sobectví, závisti, vzteku, zkrátka hříchu. Čistější svědomí dá sílu naší lásce k bližním. Svědectví našeho života bude přesvědčivější.

Není snad naší osvědčenou zbraní modlitba? Pokud si spolu se mnou říkáte, že na tohle je naše modlitba krátká, nemůže nám Bůh pomoci.

Ježíš také uzdravoval jen ty, kdo měli pevnou víru v jeho moc. Naplníme tedy své modlitby nekonečnou vírou. Teprve pak mohou být vyslyšeny.

Helena Zdislava Nejedlá

Kluci a holky: Kdybych byl ve vašich letech, zeptal bych se "Co za to?" - pokud i vy se ptáte, pak vás potěším: První tři dopisy, které přijdou do naší redakce se správnými odpověďmi, odměníme malým (nebo větším?) dárkem od Biblické společnosti. Navíc vaše jména budou uveřejněna v některém z dalších čísel Zdislavy.

B ČESKÁ
BIBLICKÁ
SPOLEČNOST

Vánoční nabídka knih

A. Pro dospělé:

Dvě novinky!

* **NOVÝ ZÁKON A ŽALMY** (desky ruční kvalitní vazba, zahraniční kůže, vínové, tmavozelené barvy, (větší dobře čitelné písmo, bar. mapy na předsádkách, vhodný dárek) - 590, Kč

* **BIBLICKÉ MAPY** - soubor 12 map a brožura překlad z anglické verze (vyjde v listopadu) - 800 - 1000, Kč

dále nabízíme

1. Steiger: Bible v kresbách (vtipně ilustr. Bible)-58,-Kč
2. Česká Bible v dějinách evropské kultury - 100,- Kč
3. Bič, Pokorný: Co nevíš o Bibli - 190,- Kč
4. Země zaslíbená (obraz. publikace o Izraeli)- 270,-Kč

B. Pro děti a mládež

1. Vreis: Tím vše začíná (bibl.příběhy pro děti)-20,-Kč
2. Sokol: Čtení z Bible (pasáže z Bible,komentář) -150,-Kč
3. Obrázky z Bible - NZ 1.díl (nová Bible pro děti)210,-Kč
4. Obrázky z Bible - NZ 2.díl - 210,-Kč
5. Vyprávění nejen pro Teofila (ilustr. J.Bárta)-100,-Kč
6. Jak k nám přišla Bible (přibližuje šíření Bible)-50,-Kč
7. Pouštní deník (deník putování Izraele z Egypta)-50,-Kč
8. Muž na rohoži(příběh uzdravení chromého)-40,-Kč
9. Jonáš (známý ilustr.příběh proroka Jonáše) - 40,-Kč
- 10.Pohlednice od Pavla (epištoly pro děti) - 50,- Kč
- 11.Školní biblický atlas (obě publikace pro školáky
- 12.Školní průvodce Biblií pro znalost Bible) každá 80,-Kč

Uvedené tituly Vám zašleme na dobírku:

- při objednání knih nejméně za 250,- Kč Vám nebudeme účtovat poštovné ani balné

- při objednání knih nejméně za 500,-Kč Vám navíc poskytneme slevu 10% z maloobchdní ceny.

Objednávky je možné uplatňovat pouze u ČBS. Uvedené nabídky neplatí pro knihkupce a podnikatele. O vánoční zvýhodněné nabídky pro knihkupce se informujete na naší adrese.

Jméno
Adresa, PSČ
Datum, podpis

Objednávací lístek zašlete na naši adresu:

ČESKÁ BIBLICKÁ SPOLEČNOST Thákurova 3, 160 00
PRAHA 6, můžete objednat i telefonicky 02/ 20 181 412 nebo
faxem 02/ 24 315 723

Vtipná půlstránka

Zasedání farní rady právě začalo...

Přečtěte si...

Chtěl bych vás dnes upozornit na několik knih, které mě v poslední době zaujaly. Možná, že se rozhodnete a některou z nich si koupíte a uděláte někomu velkou radost, až ji najde pod stromečkem.

Kronika

křesťanství

Fortuna print 1998

cena: 990 Kč

Kniha pochází ze řady kronik tohoto nakladatelství - Kronika lidstva, techniky, filmu, medicíny, a Země - a má stejně sličnou úpravu. Kniha se věnuje vzniku a vývoji křesťanství nejen v Evropě, ale i na celém světě. Údaje jsou řazeny v časové posloupnosti a vždy je zdůrazněn rozvoj církve v různých časových etapách. Nalezneme zde odraz křesťanství ve výtvarném umění, hudbě, architektuře, politice či ve společenském dění. Kronika je předložena z němčiny a pasáže, které se nějak vztahují k našim dějinám, jsou upraveny a doplněny odborníky.

Tichý, jemný hlas

J. B. Groeschel

Kostelní Vydří 1998

cena: 115 Kč

Měli jsme možnost i ve Zdislavě číst o stanovisku kard. Ratzingera k soukromým zjevením. Každému, koho toto stanovisko nenadchlo, bych doporučil, aby si přečetl právě tuto knihu. Tady autor - psycholog a duchovní rádce - připravil pro všechny, kdo se o tyto mimořádné zjevy zajímají, takového stručného průvodce, který by mohl všem poskytnout řadu praktických rad. Čerpá přitom z klasických autorů duchovní literatury i z církevních dokumentů.

Dech božského

života

R. Cantalamessa

Kostelní Vydří 1998

cena: 109 Kč

Probíhá rok Ducha sv. a v této knize probíhá intenzivní dialog mezi páterem Cantalamessou a novinářem Saviere Gaetou. V dialogu vystupuje třetí osoba Nejsvětější Trojice s celou svou aktuálností a svěžestí. Probírá se tu zároveň řada otázek, po jejichž objasnění mnozí touží: znamení naděje ve světě a církvi, cena modlitby, zkušenost svatosti, formy nové evangelizace, bujení sekt a mnoho jiných. Ke knize napsal předmluvu kard. R. Etchegaray.

Strategie Ducha

Peter Hocken

Kostelní Vydří 1998

cena: 199 Kč

S přibližujícím se 3. tisíciletím mnozí křesťané cítí, že je nutno obnovit snahu o rozšíření porozumění a jednoty mezi křesťany z různých církví a tradic. Autor, americký teolog a historik, se ve své knize zabývá vztahem mezi tradičními církvemi a proudy, které mají původ v probuzeneckých hnutích 18. - 19. století. Seznamuje nás s historií a věroučnými důkazy evangelikanismu, hnutí svatosti, letničního a charismatického proudu. Tato kniha je svým pojetím a citlivým zpracováním významným příspěvkem k porozumění a jednotě mezi křesťany různých církví a tradic.

Nejhlubší touhy

Thése se Daly

Kostelní Vydří 1998

cena: 155 Kč

Tato kniha je určena těm, kdo hledají cestu k sobě a ke svobodě. Nabízí živou zkušenost 22 cvičení v modlitbě, které se mají konat postupně - jednotlivě či ve skupině. Více než 450 let mnoho lidí, laiků i řeholníků hledá a nachází svobodu cestou Duchovních cvičení sv. Ignáce z Loyoly a tato Duchovní cvičení jsou tvořivě přizpůsobena naší době. Je to pokus vystihnout poklad Duchovních cvičení v pojetí Mary Wardové (zakladatelky IBMV - Anglických panen).

František, mistr

a učitel modlitby

Leonhard Lehmann

Kostelní Vydří 1998

cena: 129 Kč

Další kniha o sv. Františku nám dává nahlédnout do jeho života a působení a přivádí nás k prameni, z něhož stále čerpal: k milujícímu, uctivě něžnému spojení s živým a život dávajícím Bohem. Z tohoto vztahu vznikly modlitby, jež dodnes dávají světlo a ukazují směr. V knize jsou rozebírány, rozjímány a navrhuje se, jak jich používat v praxi.

Kvítky slavného

pána svatého

Františka a jeho

bratří

Pavel Maur 1998

cena: 187 Kč

Základní dílo františkánské literatury vychází v překladu Karla Vrátného a drobné jazykové úpravy provedl Jiří Rejnek. Naposledy u nás tato kniha vyšla r.1947 u Ladislava Kuncíře.

Problém bolesti

C. S. Lewis

Návrat domů 1998

cena: 128 Kč

V této knize, autorově nejvýznamnější, se její původce zamýšlí nad utrpením v lidském životě, hledá jeho místo a potýká se s otázkami, které alespoň někdy napadají každého člověka v souvislosti s bolestí.

Světlo a život

Dominik Pecka

Trinitas 1998

cena: 198 Kč

V koedici s Křesťanskou akademií Řím vychází poslední dílo profesora Dominika Pecky z r. 1968, které nese podtitul Výklad křesťanských mystérií.

A jestliže jste dočetli až sem a máte-li dost peněz nazbyt, zmíním se ještě o jednom titulu, který teď rozesílá nakladatelství Portál svým subskribentům. Jedná se o **Obrazový atlas dějin křesťanství od autorů Andrea Dué a Juana Marii Laboa. Je to kniha renomovaných katolických historiků, která nám přibližuje pestrou mozaiku křesťanské kultury. Kniha je bohatě ilustrována a byla vytištěna v Itálii. A chceme-li znát cenu, tak vám ji prozradím: Je to pouhých 1250 Kč, ale ta kniha za ty peníze stojí.**

Dostali jsme do redakce dopis, který nás upozorňuje na knihu „Svízelná cesta k lásce“ autora RNDr. Wigharta Strehlowa a vydanou v nakladatelství Volvox Globator. Zabývá se myšlenkami sv. Hildegardy z Bingen, jejím způsobem léčení. Bližší informace byste se mohli dozvědět u paní Valtraud Gregorové, Žitná 311, 40779 Mikulášovice.

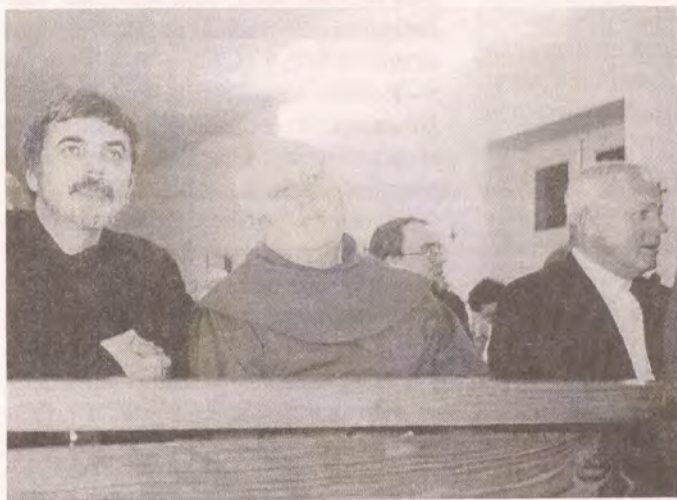
-mela-

Kněžský den Litoměřicích

Jako tradičně se část katedrály sv. Štěpána zaplnila kněžími, kteří sem připutovali ze všech částí diecéze, aby prožili společný den. Mši svatou koncelebrovali kněží se svým biskupem ThDr. Josefem

slovo zakončil opravdu duchovním heslem: „Kněží mají být muži ztišení, duchovní a muži naděje.“

Sérii dotazů otevřel mladoboleslavský kněz, pan arciděkan Václav Hlouch otázkou,

Kouklem, který na slovech evangelia „Petře, miluješ mě“ z Janova evangelia připomněl, že horlivá láska je hlavním posláním.

Po obědě v teologickém konviktu pokračoval kněžský den v seminární kapli. Odpolední program zahájil otec biskup Václav Malý. Hovořil na téma - postavení kněze v ateistické společnosti. Kladl na srdce všem kněžím, že je třeba k lidem společnosti hovořit lidským a civilním způsobem, že mají chodit především tam, kde se lidé ještě nějak sdružují a tím tedy i spolu ještě dokáží komunikovat. Na druhé straně, že mají být více duchovními, umět se ztišit a působit na lidi tak, aby všichni cítili, že si v přítomnosti kněze odpočinuli, že je to člověk hluboký a vnímavý, vždy k dispozici pro druhé. Kněží mají lidi zvát na cestu víry a nedávat jim jen „hotevé“ učení. Svoje duchovní

proč církev po revoluci 1989 nesplnila očekávání společnosti. Otec biskup Malý odpověděl v tom smyslu, že na jedné straně církev měla o

sobě příliš velké mínění a měla nasazené „mámvé brýle“, protože ve skutečnosti v době totality nebylo tolik aktivistů, jak se zdálo. Na druhé straně společnost měla neúměrná očekávání od církve. Zájem o církev společnost projevila jen povrchní a tak původní porevoluční nadšení brzy splasklo. Je třeba si uvědomit, že jsme nezklamali a nesmíme si to vyčítat!

Otec biskup Malý připomněl, že církev musí přejít z pojetí církve jako většinové na menšinovou.

Další otázky se točily okolo konkrétních témat, jako například „jak pastorovat nezaměstnané“. P. Miloš Raban z Raspenavy u Frýdlantu v Čechách uvedl zcela konkrétní příklad pomoci nezaměstnaným ze své farnosti, kde již sám zaměstnal spoustu takovýchto lidí pomocí pracovního úřadu.

Na otázku „církevních restitucí“ odpověděl pan biskup Malý tím, že situace je více méně dnes již zpolitizovaná a dále promluvil o osobní chudobě duchovních.

Náročný program byl odlehčen návštěvou majitele zlatnické firmy Monstranz z

Turnova, který představil svojí firmu, vyrábějící a restaurující liturgické předměty. V jedné z učeben teologického konviktu pak jeho firma uspořádala výstavu svých vý-

robků.

Kněžský den pak pokračoval organizačními záležitostmi diecéze a kněží, které přednesl otec biskup Josef Koukl.

Dotazy na otce biskupa a jeho odpovědi se týkaly různých témat mimo jiné také otázky „křtu a bířmování dospělých katechumenů najednou nebo zvlášť“. Kněžský den oficiálně skončil ve tři hodiny odpoledne, ale neformálně pokračoval ještě na chodbách teologického konviktu v rozhovorech, sdělování radostí i starostí. Vždyť i kněží jsou lidé jako každý jiný...

P. Michal Podzimek

Vzdělávání ve víře

Křesťanský laik žehná svým bližním

V minulém čísle Zdislavy jsme si řekli, že křesťanští rodiče, a to jak otec tak i matka, mají nezadatelné právo žehnat svým dětem. Pokud tak činí způsobem liturgicky správným, žehnají svým dětem nejen jménem svým, ale celé církve, protože křesťanská rodina je nejen základní buňkou lidské společnosti, ale i svého druhu církví v malém. Nejsou to pak jen samotní rodiče, kdo dětem žehnají a prosí Boha o jeho nejlepší dary pro své ratolesťi, ale je to sám Pán Ježíš Kristus, který

se nachází v jejich středu a bere je pod ochranu.

Proto jsme také uvedli velmi podrobně, jak má liturgicky správné požehnání dětem vypadat. Příklad jsme uvedli z knihy žehnání (Benedikcionálu), kterou máme již několik let k dispozici v našich farnostech.

Zde jsou uvedena některá další žehnání, která mohou vykonávat křesťanští laici, pokud to činí tak, jak to schválila liturgická komise České biskupské konference. Všechna tato požehnání mají strukturu obdobnou, konají se velmi podobným způsobem. To je pro nás velkou výhodou, protože nemusíme mít vždy po ruce Benedikcionál a přesto jsme schopni liturgicky správně žehnat. Proto se nám vyplatí seznámit se s obecnou strukturou těch žehnání, která můžeme jako laici konat.

Slavení žehnání

Každé žehnání má dvě hlavní části: Za prvé je to zvěstování Božího slova a za druhé, chvála Boží dobroty s prosbou o jeho pomoc. Jak jsme již poznali na příkladě klasického rodičovského požehná-

ní, obsahuje slavení zpravidla také krátký úvod (ve kterém si po znamení kříže připomeneme, třeba i vlastními slovy, o co nám v tomto slavnostním úkonu především jde) a stručný závěr (kdy poděkujeme společnou modlitbou Páně a ukončíme jako obvykle tím, že se požehnáme křížem).

Čtení určitého úryvku z Písma svatého (nikoliv libovolného, ale k určitému žehnání vždy stanoveného) směřuje k tomu, aby se žehnání stalo skutečně posvátným znamením, to je znamením, které dostává smysl a účinnost právě z hlásání Božího slova.

Druhá hlavní část směřuje k tomu, aby byl námi chválen v modlitbě Bůh a byla vyprošována pomoc skrze Krista v Duchu svatém. Středem této části je formule žehnání, obvykle doprovázená přímlovami, které již nemusí nutně mít formalizovaný charakter a kdy můžeme přímlovu vyslovovat vlastními slovy, a to buď před nebo po žehnací modlitbě.

Žehnání při různých příležitostech

Vlastní jádro tedy spočívá v žehnací modlitbě, kterou pronášíme pomalu a zřetelně. Po jejím pronesení oba rodiče žehnají své děti křížkem na čele. Při modlitbách ruce spínáme. Jako laici nikdy při modlitbách nepoužíváme taková znamení, jako jsou rozpětí, vzkládání nebo vztažení rukou. Rovněž znamení kříže užíváme jako obvykle. Nesnažíme se ani o „dodání lesku“ našemu obřadu tím, že bychom používali okuřování nebo kropení svěcenou vodou. Tyto úkony mají své opodstatnění, ale jen při určitých obřadech. Čím skromnější bude naše slavení žehnání tím lépe. Protože hlavní je naše dobrá vůle, naše soustředění při modlitbách a četbě Písma svatého a naše důvěra v Boží pomoc při pronášení žehnací modlitby. Věnujme také trochu času alespoň krátkému rozjímání v tichu, což vyžaduje vhodné prostředí a naši vlastní koncentraci.

Kromě klasického žehnání rodičů svým dětem (viz Zdislava, listopad 98) přináší Benedikcionál řadu dalších možností, kdy

křesťanští laici mohou i touto formou uplatnit svůj podíl na Kristově kněžství. Patří k nim tato žehnání:

- Žehnání rodiny, které lze konat doma a které může konat i jeden z rodičů či prarodičů.

- Žehnání matce čekající dítě, které může konat rovněž i laik v domově rodiny nebo i v porodnici.

- Žehnání dětem předškolního či školního věku, na příklad při zahájení či ukončení školního roku, zejména tehdy, kdy požehnání dětem nemůže udělit kněz nebo jáhen.

- Rodičovské požehnání před důležitým životním krokem mladého člověka, jakým je odchod na studia, začátek práce ve svém povolání, nástup vojenské služby.

- Žehnání při zásnubách, které konáme zpravidla doma za přítomnosti obou snoubenců, jejich rodičů a přátel.

- Žehnání nemocných členů rodiny, pokud jej nekoná kněz nebo jáhen, lze vykonat doma nebo v nemocnici.

- Křesťanský laik může rovněž požehnat starým lidem, kteří se nachází v rodinném prostředí či v ústavu.

- Konečně mezi žehnáními osob, uvedenými v Benedikcionálu, která může konat i laik, patří i zvláštní požehnání osob, vydávajících se na cestu.

Vidíme tedy, že našich možností svolávat Boží pomoc pro naše děti a naše bližní je celá řada. K tomu, abychom to dělali poctivě a správně, nepotřebujeme nutně vždy mít pouze Benedikcionál. Musíme mít však Písmo svaté, alespoň Nového zákona a znát text příslušné žehnací modlitby. Protože jsou tyto žehnací modlitby nejen velmi krásné, ale i stručné, postupně je budeme na stránkách Zdislavy publikovat. Zde také pak uvedeme, které úryvky z Písma svatého se mají při té či oné příležitosti číst a rozjímát.

- vr -

Pramen: Benedikcionál, ČBK LK, Praha 1994

Listárna aneb dopisy v koši nekončí

Názory otištěné v této rubrice se nemusí shodovat se stanovisky redakce.

„Aby farář pečlivě plnil službu pastýře, snaží se poznat sobě svěřené věřící, proto navštěvuje rodiny, má účast hlavně na jejich starostech, úzkosti a zármutku a posiluje je v Pánu, jestliže v něčem pochybili, moudře je napomíná, nemocným, hlavně blízkým smrti, se věnuje se zvláštní láskou, posiluje je pečlivě svátostmi a jejich duše odporoučí Bohu, zvláštní péči věnuje chudým, utiskovaným, osamělým, vyhnancům a postiženým zvláštními nesnáze, usiluje také o podporu manželů a rodičů, aby plnili své povinnosti a aby se v rodinách prohluboval křesťanský život.“ (kán. 529 CIC)

Velmi mě udivuje způsob současné pastorace zaměřené víc na udržování polorozpadlých kostelů, které stejně nikdo nenavštěvuje, nebo na svěcení nějakých zvonů, zatímco člověk jako takový i se svými radostmi nebo utrpením stojí stranou.

Nelíbí se mi ani soustředování pozornosti pouze na určité sociální nebo zájmové skupiny (mládež, studenti, rodiny, rozvedení). Ne každý se vtěsna do nějaké speciální kategorie, takže spousta lidí zůstane na okraji. Pak si mohou vybrat: buď poustevničení uprostřed města, nebo posezení doma u kafe, v lepším případě v hospodě u piva.

Nemám nic proti pastoraci mládeže, ale mládež vždy byla a je poněkud nestabilní skupina: mladí lidé zakládají rodiny, stěhují se, odchází studovat, nebo se z nich vrací. A ostatně nikdo z nás není mladý věčně. Lidé středního věku mají na rozdíl od mladších vzdělání a zkušenosti, a síly jim ještě neubývají jako těm starším. Avšak ne vždy a ne všude mají možnost se zapojit a uplatnit své kvality. Trochu mi to připomíná chování firem, které přijímají pracovníky pouze pod 35 let a méně. Křesťan, jakmile vyrostl z věku adolescence, může zbytek života čekat nanejvýš na poslední pomazání. Pokud nebydlí zrovna ve velkoměstě, kde je víc aktivit, tak vhodné zapojení nenajde. V církvi a farnostech by měla existovat širší základna pro vzájemná setkávání, poznávání a obohacování. Nijak neodsuzuji ony zájmové skupiny, jenom se domnívám, že to samo o sobě nestačí.

Nemám nic ani proti pastoraci rodin, ale ani na to se nelze omezit. V dnešní atomizované době, kdy se vztahy hromadně rozpadají, člověk nalezne s obtížemi

spřízněnou bytost. A tak nejen ve společnosti, ale také v církvi přibývá spousta svobodných a osamělých. Jsou i takoví, kteří se pro tento stav rozhodli dobrovolně s úmyslem zasvětit se Kristu ve světě. Mají snad to zasvěcení zase zrušit a vyběhnout někam na ulici honem si najít partnera, aby je církevní společenství začalo akceptovat jako rovnocenné lidi? A jestli se po takto nezodpovědně uzavřeném sňatku pravděpodobně brzy rozvedou, žádné neštěstí - je tu přece pastorec rozvedených. A ti, kteří rozumně a prozíravě zvážili svoje možnosti, manželského života se zřekli a církvi by mohli velmi prospět, jsou zase stranou. Někdo sice může poukázat na širokou síť sekulárních institutů a dalších společenství pro svobodné, jenže to platí opět jen ve velkoměstě. Každému však vyhovuje jiný druh spirituality nebo typ společenství, avšak ve většině oblastí možnost výběru není. A proč vlastně takové důsledné oddělování rodin a svobodných? Copak se nemohou scházet všichni společně, navzájem si pomáhat a vyměňovat zkušenosti?

Chtěla bych také poukázat na podivné vztahy některých farářů ke svým farníkům. Mnozí se zaměřují nikoliv jen na určité skupiny, ale často jen na určité jim sympatické lidi, ostatní farníci je nezajímají. Jak si lze jinak vysvětlit, že člověk ve vážné nouzi nebo v nemoci musí hledat pomoc často mimo své bydliště? Místní kněží mu naznačí, případně řeknou na rovinu, že jsou velmi přetížení pastorační a pracovními povinnostmi. Nemá snad být předmětem pastorace a kněžské práce v první řadě člověk, zvláště v obtížné situaci? Pro koho tedy ta pastorec nebo práce vlastně jsou? A když se věřící nemůže ze zdravotních nebo jiných vážných důvodů z bydliště vzdálit? Tak má prostě smůlu.

Nedávno mě také docela udivila neznalost některých kněží v oblasti základní medicíny. Každý bohoslovec samozřejmě nemohl vystudovat současně s teologií i lékařskou nebo psychologickou vědu, ani nemůže mít podrobný přehled o všech existujících nemocech. Ale nic mu nebrání, když se s nějakým nemocným setká, zjistit si o jeho nemoci seriózní a odbornou informaci, aby věděl, jak s ním jednat a jaký druh svátostné posily mu poskytnout. Mnoho kněží netuší ani tak základní věc, že například zhoubné nádory mohou i po odstranění recidivovat nebo

metastázovat. Vycházejí často jen z toho, co náhodou slyšeli, stav postižených bagatelizují, krmí je falešnými útěchami, a tak jen stupňují jejich úzkost a osamělost. Lidé jsou dnes informovaní a dobře vědí, případně vycítí z chování lékařů, jak to s nimi je. Uvedme běžný případ. Pan Novák nečekaně a velmi vážně onemocněl. Pokud je rozumným křesťanem, nebude z toho dělat tragédii, učiní vše pro své uzdravení, ale jako každý rozumný křesťan se začne trochu zamýšlet nad posledními věcmi člověka. Avšak když vyhledá duchovního, ten jen mávne rukou a ledabyly utrousí, že to přece nic není, že tamhle pan Vonásek to má taky a žije s tím spokojeně už desítky let. Přitom není vůbec zřejmé, jestli pan Novák s panem Vonáskem mají skutečně shodnou diagnózu. Pokud ano, přesto z toho nelze nic konkrétního vyvodit. Každý organismus reaguje individuálně, záleží na mnoha faktorech (věk, tělesná konstituce, dědičnost, prodělané choroby, stupeň imunity atd.) a hlavně na fázi a čase, kdy byla nemoc podchycena. Je také třeba znát úroveň zralosti a víry nemocného člověka, ale jak jsem již zdůraznila, právě v osobních vztazích vůči věřícím mají mnozí faráři velké mezery.

Aspoň někteří si to nechají vysvětlit a situaci pochopí. Jsou ale takoví, kteří druhé straně vůbec nenaslouchají, vedou si svůj monolog, a to i když s nimi mluví akademicky vzdělaný člověk. Tím se dostáváme k tématu dialogu kněží s laiky. Možná tito duchovní nejsou tak neinformovaní, jak se zdá, možná v skrytu tuší, o co jde, ale jsou zaplaveni praktickými starostmi o farní a kostelní provoz a rozhovor s vážně nemocným je pro ně obtížný. A tak toho člověka nebo jeho problém radši vytěsňují z mysli. Je snad tohle služba Kristu a bližním, k jaké se dobrovolně zavázali?

Ale abych skončila pozitivně. Znáám hodně výborných, vstřícných a obětavých kněží. A děkuji za ně, že jsou. Avšak o to víc mi pak kontrastuje neochota, nežájem a lhostejnost těch druhých. Často si kladu otázku. Jedná se pouze o mé subjektivní a osobní zkušenosti, nebo o situaci v určité lokalitě, nebo o celkový stav současné církve?

Kateřina Tetitová
Ježkova 20
40011 Ústí nad Labem

Odtud přijde soudit živé i mrtvé...

Ježíšův pozemský život měl mnoho společných rysů s životem ostatních lidí. Jeho zmrtvýchvstání a nanebevstoupení jsou však skutečnosti, které absolutně přesahují přirozené schopnosti člověka. Ukazují, že Ježíš Kristus je Pán, který má všechnu moc na nebi i na zemi. Poněvadž Otec „všechno podřídil pod jeho nohy“ (Ef 1,21-22), je Pánem vesmíru i dějin. Skutečnost, že po svém oslavení usedl „po pravici Boha, Otce všemohoucího“, však naprosto neruší platnost příslibu, který dal před svým nanebevstoupením apoštolům a všem, kteří skrze něj uvěří: „A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ (Mt 28,20) Jako Pán je totiž Kristus také hlavou církve, která je jeho tělem. (srv. KKC 668-9)

Věřoučná konstituce o církvi velice pěkně říká: „Kristus, vyzdvižený od země, všechny k sobě přitáhl (srv. J 12,32); když vstal z mrtvých (srv. Ř 6,9), seslal svého oživujícího Ducha na učedníky a jeho prostřednictvím ustanovil své tělo, církev, jako všeobecnou svátost spásy. Nyní sedí po pravici Otce, ale stále působí ve světě; přivádí lidi do církve, jejím prostřednictvím je těsněji k sobě připoutává, živí je vlastním tělem a krví a dává jim účast na svém oslaveném životě. Slíbená obnova, kterou očekáváme, už tedy začala v Kristu, pokračuje v seslání Ducha svatého a skrze něho dále postupuje v církvi. V ní nás víra poučuje také o smyslu našeho pozemského života, když s nadějí na budoucí dobra dokonáváme dílo, které nám svěřil Otec ve světě, a pracujeme na své spáse.“ (SN, 48)

Kristovo království je tedy již dnes tajemně přítomné v církvi, která je „zárodek a počátek tohoto království na

zemi“ (SN ,3), nicméně ještě není dovršeno příchodem Krále na zem „s velikou mocí a slávou“ (Lk 21,27). Toto království je ustavičně ohrožováno silami nepravosti, i když tyto síly byly radikálně přemoženy Kristovou Velikou nocí. Nynější čas je, podle Pána, časem Ducha a svědectví, ale

také časem ještě poznamenaným „vnějšími strastmi“ (1Kor 7,26) a zkouškou zla, čehož není církev ušetřena. Je to začátek bojů posledních dnů. Je to čas čekání na Pána a bdělosti. (srv. KKC 671-2).

Před Kristovým příchodem musí církev projít závěrečnou zkouškou, která oťrese vírou mnohých věřících. Pronásledování, které provází její putování po zemi, odhalí „tajemné nepravosti“ v podobě náboženského podvodu, přinášejícího lidem zdánlivé řešení jejich problémů za cenu odpadnutí od pravdy.

Největším náboženským

podvodem je antikristům podvod, to je falešné mesiášství, jímž člověk oslavuje sám sebe místo Boha a jeho Mesiáše, který přišel v těle. (KKC 675)

Pastorální konstituce o církvi v dnešním světě nás před tímto zhoubným nebezpečím varuje slovy: „Moderní ateismus...dovádí požadavek své-

sociálního. Tomuto osvobození prý stojí v cestě náboženství už svou povahou, neboť odvrací člověka od budování společnosti tím, že ho pozdvihuje k naději na budoucí a neskutečný život... Církev věrná svým závazkům jak vůči Bohu, tak vůči lidem nemůže jinak, než s pocitem bolesti a se vším rozhodností znovu - jako to učinila již dříve - odmítnout tyto zhoubné nauky a činy, které jsou v rozporu s rozumem i s obecnou lidskou zkušeností a zbavují člověka jeho vrozené velikosti.“ (RaN 20-21)

Apoštolské vyznání víry učí o Kristově příchodu k soudu. Definitivní nastolení Kristova království pravdy a života, svatosti a milosti, spravedlnosti, lásky a pokoje se totiž neuskuteční nějakým dějinným triumfem církve, cestou vzestupného pokroku, nýbrž Božím vítězstvím nad posledním řádem zla, které bude mít podobu posledního soudu, a to po závěrečném kosmickém oťresu tohoto pomíjejícího světa. Tehdy bude odhaleno, jak se každý choval a co je skryto v jeho srdci. Tehdy bude odsouzena zaviněná nevěra, která si nevážíla některé Bohem nabízené milosti. Vztah k bližním odhalí, zda byla milost a božská láska přijata nebo odmítnuta. V poslední den Ježíš řekne: „Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejpоследnějších bratrů, pro mne jste udělali.“ (Mt 25,40)

Bůh Otec „všechn soud odevzdal Synovi“ (Jan 5,22). Avšak Syn nepřišel proto, aby soudil, nýbrž aby dával spásu a život, který je v něm. Odmítnutím milosti boží v nynějším životě se každý již sám odsuzuje - dostane (odplatu) podle svých skutků a může se odsoudit i k věčné záhubě, jestliže odmítne Ducha lásky. (srv. KKC 677-9)

P. Antonín Audy